

II. VDO Kalandtúra Két Keréken 2009. július 25., Vértes

Zsiráfok csapat beszámolója

Hajnaltól korán kelés, a csapattagok már talpon vannak 05:00-kor. Kényelmes reggelizés majd a startig csomag összekészítés következik. Én minimál csomaggal megyek, hogy ne húzza a hátam egész álló nap a többlet súly. 5 Szendvics, 5 kisebb csoki, és összesen 6 liternyi folyadékhoz elegendő izotóniás italpor. Víz felvenni többször is az út folyamán, így mindössze 2 fél literes kulacsra hárul a feladat, hogy oltsa szomjamat. A többiek kicsit több cuccot hoznak, igaz ők számolnak az esetleges műszaki hibákkal is.

Kb. 06:00-kor megkapjuk az itinert, és gyorsan elkezdünk jelölgetni a térképen. Nagyjából fél óra alatt beragasztgatjuk az előre nyomtatott pontokat jelző matricákat, és nekiállunk a távnak. Az volt a terv, hogy minden pontot összegyűjtünk. Nincs alternatíva :-] Először a városban söpörjük be a válaszokat, majd megindulunk a sárga jelzésen észak – észak-kelet felé. Elérjük Vérteskozmat, ahol idén is a fakerekes homlokzatú házat kellett keresni, amit megint csak nem találunk! Most már komolyan bosszantó, mert a MATT-on sem volt meg ez a pont. Fényképen el tudja küldeni valaki melyik ház az? :D Az őrzött ponton bevasaljuk a 100-ast, majd kitekerünk Szárig. Ezután leereszkedünk Szárligetre ahol váltott vezetéssel tudunk bolyozni az erdészeti aszfaltos úton. Ezzel sok energiát megspórolunk. Innen egy kis szintet veszünk magunkhoz Várgesztes felé. Itt véletlenül felmegyünk a Zsigmond sziklára, mert a térképről az egyik lekapart pont visszarakad erre a helyre. Csak akkor vesszük észre, hogy nincs itt semmi megválaszolni való, amikor már megmásztuk az emelkedőt ☺. Mind1, a szép kilátás, és az élvezetes lefelé kárpótol bennünket az elvesztegetett időért. Hamarosan elérjük a következő őrzött pontot. A Rubik kockás kirakósdíj nem megy olyan jól, mint a bekötött szemes cipelődíj, de azért itt is kapunk pár pontot! Kőhányás településen kulacsöltés majd útvonaltervezés következik. Itt is kihasználjuk az aszfalt által nyújtott jó tempót, és váltott vezetéssel döngetünk előre a következő pontok felé. Gerencsér-várnál közel maxra hozzuk az őrzött objektumot, majd kis aszfaltos mászás után újra erdős ösvény következik. Illetve ösvénynek aligha nevezhetjük a Vértes észak-nyugati részén lévő piros jelzést, mert teljesen benötte a gaz. Méteres csalánosokon keresztül vágunk utat magunknak közel 2 kilométeren keresztül. Visszagondolva nem is tudom, hogyan tudtunk ilyen mély susnyásban pedálozni... Végül csak kivergődünk a pálya következő szakaszára... Itt megint szintemelkedést kell leküzdeni, de nem sokat. Elég jól kerékpározható ez a Vértes, mert nincsenek nagyobb magaslatok, amikre nehézkes a feljutás. Rengeteg viszont a fadarab, amit ha rosszul veszünk a kerekek közé, akkor a hátsó váltóból kell őket kiműteni. Szerencsére emiatt nem ér minket veszteség. Csókakőig szintűt majd lejtőzünk, és itt majdnem veszünk egy embert. Lejtmenetnél sajnos vissza kell menni az egyik csapattagért, aki dupla defektet kap és emiatt egy csúnyát firkál a köves úton. Szerencsére komolyabb sérülése nincs. Már csak 1 őrzött pont van hátra és még pár nagyobb értékű megálló. Számításunkat az szabja keresztbe, hogy Csókakőnél még egy defektet összeszedünk... Javítás után tovább vonatozunk aszfalton Csákberényig, majd ott újfent meg kell állnunk a 4. defektet is megszerelni... Az őrzött pontnál vág az agyunk és 100%-osan zárjuk a megállót! Átnézzük mire van még idő, és sajnos azt nyugtázzunk, hogy Gántra még begurulhatunk besöpörni a bónusz pontunkat, de utána haza kell menni, hogy beérjünk időben. Így is lett. Innentől aszfaltozás végig. Jól rakjuk egymás mögött a kerekeket.

Mindig az vezet, aki éppen a legerősebb. A többiek kihasználják a szélárnyékos pihenőt. Szintidőn belül be is érünk.

Jó hangulatú versenyt tudhattunk magunk mögött. Biztos vagyok benne, hogy jövőre is jövünk! A szervezőknek pedig respect, mert jól össze volt rakva ez a rendezvény!

Bálint

A túra honlapja: www.k3-vdo.hu